

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň JUDr. Ivety Veselé a Mgr. Zdeňky Winklerové ve věci

žalobce: **PLOSE Sistem Service S.p.A.**
sídlem Via Vittorio Veneto 69, 39042 Bressanone, Italská republika
zastoupená advokátkou Mgr. Paulou Spoladore
sídlem U Kanálky 1359/4, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalované: **MSM servis s. r. o. v likvidaci**, IČO 07158173
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Malečkem
sídlem Nerudova 22, 412 01 Litoměřice

o 27 328,97 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku pro uznání Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24. listopadu 2022, č. j. 12 C 112/2022-24, **k částečnému zpětvzetí žaloby**,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve vyhovujícím výroku o věci samé (I) **ohledně částky 1 534,42 EUR zrušuje** a v tomto rozsahu se řízení **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve vyhovujícím výroku o věci samé (I) **ohledně částky 25 794,55 EUR s úrokem z prodlení** ve výši 8 % ročně z částky:
3 809,41 EUR od 4. 3. 2022 do 12. 4. 2022,
3 309,41 EUR od 13. 4. 2022 do 11. 5. 2022,
3 196,34 EUR za den 12. 5. 2022,

2 996,34 EUR od 13. 5. 2022 do 25. 5. 2022,
996,34 EUR od 26. 5. 2022 do 2. 6. 2022,
898,01 EUR od 3. 6. 2022 do 1. 9. 2022,
599,41 EUR od 2. 9. 2022 do 27. 2. 2023,
4 944,69 EUR od 17. 3. 2022 do 27. 2. 2023,
4 915,60 EUR od 28. 2. 2023 do 1. 6. 2023,
4 045,64 EUR od 1. 6. 2023 do zaplacení,
3 959 EUR od 1. 4. 2022 do zaplacení,
2 341,89 EUR od 4. 4. 2022 do zaplacení,
4 295,96 EUR od 17. 4. 2022 do zaplacení,
2 086,88 EUR od 24. 4. 2022 do zaplacení,
4 526,19 EUR od 1. 5. 2022 do zaplacení,
1 494,59 EUR od 7. 5. 2022 do zaplacení,
2 667,94 EUR od 16. 5. 2022 do zaplacení,
271,26 EUR od 30. 5. 2022 do zaplacení,
105,20 EUR od 13. 6. 2022 do zaplacení,

potvrzuje.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 100 722,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Paoly Spoladore, advokátky.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem pro uznání soud prvního stupně žalované uložil povinnost zaplatit žalobci 27 328,97 EUR se specifikovaným úrokem z prodlení ze specifikovaných částek (I) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 74 919,60 Kč (II).
2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal plnění na podkladě smlouvy o poskytování služeb, jejichž součástí byly všeobecné dodací podmínky žalobce, konkrétně uhrazení služeb a produktů poskytnutých žalobcem žalované v souvislosti s nákladní dopravou provozovanou žalovanou.
3. Soud prvního stupně žalovanou vyzval usnesením ze dne 31. 8. 2022, č. j. 12 C 112/2022-20, ve smyslu § 114b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a uložil jí, aby se ve lhůtě 30 dnů k žalobě vyjádřila, a zároveň ji poučil, že ve vyjádření je povinna uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda nárok uznává jen zčásti, nebo co do základu, a jestliže nárok uplatněný v žalobě zcela neuznává, je povinna vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, a označit důkazy k prokázání svých tvrzení a připojit listiny, na nichž se ve svém vyjádření odvolává. Současně byla žalovaná poučena o případných následcích nesplnění této výzvy. Ačkoliv uvedené usnesení bylo do datové schránky žalované doručeno dne 1. 9. 2022, žalovaná se ve lhůtě, která marně uplynula dne 3. 10. 2022, nevyjádřila. Soud prvního stupně proto vycházel dle § 153a odst. 3 o. s. ř. z toho, že žalovaná nárok uznala, a proto o nároku žalobce rozhodl rozsudkem pro uznání, jímž žalobě v plném rozsahu vyhověl. O nákladech řízení pak rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř.
4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné a přípustné odvolání, v němž namítla, že ze strany soudu prvního stupně jí do datové schránky byla zaslána pouze žaloba s návrhem na vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

platebního rozkazu, avšak nebylo jí zasláno usnesení ze dne 31. 8. 2022. Na podkladě uvedeného tak nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání, neboť žalovaná neměla možnost se k žalobě vyjádřit. Nadto žalovaná doplnila, že dne 14. 9. 2022 zaslala žalobci prostřednictvím právního zástupce návrh na smírné řešení věci, když navrhovala uzavřít smír formou splátkového kalendáře. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

5. Žalobce se k odvolání žalované vyjádřila tak, že důvody uvedené žalovanou v jejím odvolání o tom, že jí do datové schránky nebylo zasláno usnesení, jímž byla vyzvána k vyjádření ve smyslu § 114b o. s. ř., se nezakládá na pravdě. Z obsahu spisu totiž vyplývá, že dne 1. 9. 2022 byla žalované doručena nejen žaloba, ale též předmětné usnesení. Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky je dle § 50f odst. 3 o. s. ř. považováno za veřejnou listinu ve smyslu § 134 o. s. ř. Veřejným listinám je dle platné právní úpravy přiznána domněnka jejich pravdivosti, není-li prokázán opak. Nestáčí tedy v daném případě popřít pouze pravost veřejné listiny, jak činí žalovaná svým prostým tvrzením, že jí usnesení nebylo doručeno, uvedené by musela též prokázat, přičemž ohledně uvedeného žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu. Vychází proto z toho, že podmínky pro vydání rozsudku pro uznání byly splněny. Dále žalobce poukázal na to, že žalovaná ke dni 30. 3. 2023 rozhodla o vlastním zrušení a vstupu do likvidace s účinností ke dni 1. 4. 2023. Domnívá se tedy, že snahou žalované je řízení zdržet, aby stihla dokončit vlastní likvidaci před právní mocí rozsudku pro uznání. O tom svědčí její procesní úkony po vydání rozsudku pro uznání, když nejprve podala pouze blanketní odvolání, požádala o osvobození od soudních poplatků, a poté, kdy jí toto přiznáno nebylo, podala proti uvedenému rozhodnutí odvolání. I odvolání žalované proti rozsudku pro uznání žalobce považuje pouze za obstrukční prostředek k oddálení nabytí právní moci tohoto rozsudku a jeho případné vykonatelnosti. Žalovaná však dne 28. 7. 2022 provedla dílčí úhradu ve výši 35,96 EUR s tím, že plněno bylo na fakturu ze dne 15. 6. 2022 č. 35357, znějící na částku 35,96 EUR, tedy předmětná faktura byla touto platbou uhrazena v plné výši. Dne 27. 2. 2023 pak žalovaná provedla další částečnou úhradu, a to ve výši 15 000 Kč, na účet žalobce však byla přijata tato částka v měně EUR, a to ve výši 628,50 EUR s tím, že toto plnění bylo žalobcem užito k úhradě dluhu faktury ze dne 15. 2. 2022 č. 8831, která byla k tomuto dni neuhrazená ve výši 599,41 EUR, a na fakturu ze dne 28. 2. 2022 č. 12902, která byla k tomuto dni neuhrazená ve výši 4 944,69 EUR. V důsledku výše uvedeného částečného plnění dluhu ze strany žalované došlo k ponížení celkové výše dluhu žalované vůči žalobci o částku 664,46 EUR, dluh žalované vůči žalobci tak po provedených částečných úhradách představuje 26 664,51 EUR. Protože v období od podání žaloby do současnosti vznikly žalované v rámci obchodního závazku se žalobcem pohledávky, a to pohledávka žalované ve výši 461,91 EUR, vyplývající z výpisu z dobropisu č. 1059 ze dne 20. 10. 2022, pohledávka žalované ve výši 77,40 EUR, vyplývající z výpisu z dobropisu č. 77 ze dne 16. 1. 2023, pohledávka žalované ve výši 120,77 EUR, vyplývající z výpisu z dobropisu č. 216 vystaveného dne 16. 1. 2023, pohledávka žalované ve výši 104,75 EUR, vyplývající z výpisu z dobropisu č. 1041 vystaveného dne 8. 2. 2023 a pohledávka žalované ve výši 105,13 EUR, vyplývající z výpisu z dobropisu č. 1048 vystaveného dne 13. 3. 2023, přičemž tyto pohledávky souhrnně činí částku 869,96 EUR, žalobce na tuto částku započítal ve smyslu § 1982 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), svoji pohledávku za žalovanou, vyplývající z faktury ze dne 28. 2. 2022 č. 12902, na níž zbývá uhradit v důsledku výše uvedených částečných úhrad částku 4 915,60 EUR. Započtením obě pohledávky zanikly v rozsahu, v němž se kryjí. Pohledávka žalované za žalobcem ve výši 869,96 EUR zanikla v celém rozsahu a pohledávka žalobce za žalovanou z faktury č. 12902 zanikla v rozsahu 869,96 EUR, přičemž po tomto započtení na ní zbývá nedoplatek ve výši 4 045,64 EUR. Z tohoto důvodu žalobce vzal žalobu zpět ohledně částky 1 534,42 EUR.
6. Žalovaná se ke zpětvzetí žaloby ze strany žalobce nevyjádřila.

7. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a, § 205b o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání **není** opodstatněné.
8. Odvolací soud konstatuje, že dle § 212a odst. 4 o. s. ř. rozsudek pro uznání a rozsudek pro zmeškání odvolací soud přezkoumává jen z důvodů uvedených v § 205b. Podle § 205b o. s. ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, § 153b). Zákon tak zásadně omezuje důvody, z nichž lze rozsudek pro uznání v odvolacím řízení přezkoumat, přičemž těmito předpoklady se odvolací soud zabýval z úřední povinnosti bez ohledu na to, jaký odvolací důvod prezentovala žalovaná v odvolání (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2667/2005).
9. Podmínky vydání rozsudku pro uznání jsou uvedeny v § 114b o. s. ř. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žaloba obsahuje všechny podstatné skutečnosti a z vylíčení skutkových okolností vyplývá žalobcem uplatněné právo. V projednávané věci se nejedná s ohledem na předmět řízení o případ, kdyby nebylo možno uzavřít smír. Ve věci se před vydáním a doručením výzvy podle § 114b o. s. ř. nekonalo přípravné ani první jednání. Usnesením ze dne 31. 8. 2022, č. j. 12 C 112/2022-20, bylo žalované uloženo splnit procesní povinnosti ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a byla tak dodržena zákonem požadovaná minimální délka lhůty. Odvolací soud se pak ztotožňuje s tím, že povaha věci, představovaná jednak procesní složitostí v podobě přítomnosti cizího prvku, daného sídlem žalobce v zahraničí, a jednak hmotněprávní náročností – smlouva o poskytování služeb, které spočívaly v poskytování služeb pro dopravce (zajištění úhrad mýtného, daní a jiných plateb a dalších služeb v souvislosti s nákladní dopravou provozovanou žalovanou), umožňovala vydání rozhodnutí podle § 114b odst. 1 o. s. ř.
10. Odvolací soud se tak zabýval námitkou žalované, zda jí uvedená výzva, tj. usnesení ze dne 31. 8. 2022, č. j. 12 C 112/2022-20, bylo doručeno do datové schránky, či nikoliv a žalované byla doručena pouze žaloba ve věci samé. Podle potvrzení o dodání a doručení do datové schránky byla zpráva doručena žalované dne 1. 9. 2022, přičemž doručovanými písemnostmi byla žaloba PLOSE vs. MSM servis s. r. o. – žaloba na zaplacení, a též číslo listu 20, tj. usnesení ze dne 31. 8. 2022 - výzva žalované podat vyjádření. Na toto potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, tzv. doručenkou je třeba nahlížet dle § 50f odst. 3 o. s. ř., přičemž tato je dle § 134 o. s. ř. považována za veřejnou listinu. Lze tak plně souhlasit s poukazem žalované na judikaturu Nejvyššího soudu, a to jeho usnesení sp. zn. 26 Cdo 2837/2011, z něhož je zřejmé, že pro veřejné listiny a pro listiny, které mají povahu veřejné listiny, je charakteristické, že potvrzují pravdivost toho, co je v nich uvedeno, není-li prokázán opak. K tomu, aby mohla být vyvrácena správnost údajů o doručení obsažených v elektronické doručence tak musí účastník řízení především tvrdit skutečnosti, jež v případě, budou-li prokázány, vedou k závěru, že údaje v doručence nejsou pravdivé (srovnej usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2756/99). V daném případě však žalovaná pouze tvrdí, že v souvislosti s doručením do její datové schránky dne 1. 9. 2022 jí byla doručena pouze žaloba, a nikoliv též výzva k vyjádření ve smyslu § 114b o. s. ř. K těmto tvrzením však nenavrhl žádných důkazů. Z obsahu soudního spisu však vyplývá, že předmětná výzva žalované byla doručena řádně. Nutno proto uzavřít, že důkazní sílu veřejné listiny může účastník zvrátit na základě tvrzení, která vyvrací pravdivost obsahu veřejné listiny, a k nimž předloží též dostatečné důkazy. Pokud se však žalovaná omezila pouze na tvrzení, že jí do datové schránky byla doručena toliko žaloba, a nikoliv též výzva k vyjádření ve smyslu § 114b o. s. ř., aniž by tato svá tvrzení jakkoliv dokládala, nelze jim přikládat žádnou váhu (srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. Aprk 3/2017).
11. Na podkladě uvedeného tak lze uzavřít, že pro danou věc byly splněny všechny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání ve smyslu § 153a odst. 3 o. s. ř., včetně řádného doručení

kvalifikované výzvy dle § 114b o. s. ř. žalované, a proto její odvolání nemůže být důvodné.

12. Protože pak žalobce v rámci odvolacího řízení vzal žalobu částečně zpět, a to s ohledem na dílčí plnění žalované, a to ohledně částky 869,96 EUR, a rovněž vzal žalobu zpět na podkladě vlastního uvážení, když vůči pohledávkám žalované, které nejsou předmětem tohoto řízení, učinil započtení, a to ohledně částky 664,46 EUR, je zjevné, že je namístě dle § 96 odst. 2 o. s. ř. předmětný rozsudek pro uznání částečně, tj. ohledně částky 1 534,42 EUR zrušit a v této části řízení zastavit. Ve zbytku nároku pak odvolací soud s ohledem na to, že odvolání žalované nebylo opodstatněné, napadený rozsudek pro uznání soudu prvního stupně jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil.
13. V souvislosti s částečným zrušením rozsudku pro uznání odvolací soud dle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Žalobce byl v rámci řízení před soudem prvního stupně plně úspěšný, náleží mu proto plné náklady této fáze řízení. Náklady řízení žalobce před soudem prvního stupně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 33 828 Kč a nákladů právního zastoupení ve smyslu § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a to z tarifní hodnoty ve výši 676 560 Kč (určené přepočtem dle kurzu CZK/EUR, vyhlášeného ke dni 1. 7. 2022), sestávající z částky 11 020 Kč za každý ze tří úkonů právního zástupce žalobce dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu, včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21% DPH ve výši 7 131,60 Kč, celkem náklady řízení žalobce ve výši 74 919,60 Kč. O nákladech odvolacího řízení pak bylo rozhodnuto dílem dle § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. a dílem dle § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. V dané věci je totiž zjevné, že ohledně částky 869,96 EUR žalobce vzal žalobu zpět z důvodu chování na straně žalované, neboť tato po podání návrhu částečně plnila, ohledně částky 664,46 Kč však žalobce svůj návrh vzal zpět dle vlastní úvahy na podkladě toho, že vůči pohledávkám žalované provedl započtení. V tomto smyslu je však zjevné, že vzal žalobu zpět a tím zavínil, že v této části musí být řízení zastaveno, je proto povinen ohledně této části zpětvzetí hradit náklady řízení žalované. V rámci odvolacího řízení tak úspěch žalobce představuje 97,6 % a neúspěch 2,4 %, žalobce má proto právo na náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 95,2 %. Žalobce v rámci odvolacího řízení učinil dva úkony právní služby advokáta po 10 900 Kč (z tarifní hodnoty ve výši 646 603,43 Kč, určené přepočtem dle kurzu 23,660 CZK/EUR, vyhlášeného ke dni 23. 6. 2023), a to dle § 11 odst. 1 písm. a), g) advokátního tarifu, dále náklady představují dvě paušální náhrady výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ve výši 4 704 Kč, celkem 100 % nákladů odvolacího řízení žalobce činí 27 104 Kč. Odvolací náklady žalobce v rozsahu 95,2 % jsou ve výši 25 803 Kč. Náklady řízení žalobce před soudy obou stupňů pak představují částku ve výši 100 722,60 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 29. června 2023

JUDr. Blanka Kapitánová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.